

הַטִּלִּית הַקְּדוֹשָׁה וּמַרְק הַחַיִּים

סְפֹרוּ הַמּוֹפְלָא שֶׁל בַּעַל הַתְּנִיָּא בְּיוֹם הַכִּיפּוּרִים

ליל יום הכיפורים.
הרגע הכי קדוש בשנה.

בית המדרש מלא עד אפס מקום.
חם ומלא אור וקדושה.

כלם מחכים לאדם אחד...

רבנו הקדוש, רבי שניאור זלמן ('בעל התניא'), עומד מול ארון הקדש.
השקט בבית המדרש מתוח ונרגש. עוד רגע תתחיל תפילת 'כל נדרי'.

ההפסקה הפתאומית!

הַרְבֵּי לֹא מִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל. הוּא מְסִתּוּבָב לְאַחֹר, פָּנָיו רְצִינִיּוֹת וְקְדוּשׁוֹת.
הוּא מִרְגִּישׁ שֶׁיְהוּדֵי נִמְצָא בְּסִכְנָה וְצָרִיךְ עֲזָרָה!

עוזב את האור...

החסידים נדהמים. לאן הרבי הולך ביום הכפורים?
הרבי מסמן להם: 'השארו כאן והתפללו בכוונה'.

הַקֹּר הָרוֹסִי צָרַב אֶת
הַפָּנִים, וְהָרוּחַ שָׁרָקָה:
הוּוּ... הוּוּ...

אִישׁ לֹא הָיָה בְּרַחוּבוֹת.
הַרְבֵּי חָצָה אֶת הָעֵיָרָה
לְבִדָּרָה לְבִדּוֹ, עֵטוֹף
שֶׁל מְצוּנָה.

בְּקִצָּה הָעֵיָרָה, בְּתוֹךְ חֲשֵׁכָה מְחֹלֶטֶת,
עֹמְדָה בַּקֹּתֶת עֵץ רְעוּעָה.

הָרַבִּי הַתְּקַרֵּב. מִבְּפָנִים, מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ,
בָּקַע בְּכִי חֹלֵשׁ...

בְּתוֹךְ הַחֹדֶר הַקָּר, נִמְצְאָה אִשָּׁה
שִׁילָדָה תִּינוּק קָטָן (יוֹלָדָה).

כָּלֶם הָלְכוּ לְבֵית הַכֹּנֶסֶת וּבִטָּעוֹת
הַשְּׂאִירוּ אוֹתָהּ לְבַד.

הָאִשׁ בַּתְּנוּר כָּבְתָה, וְהַתִּינוּק הַקָּטָן בּוֹכָה מֵרָעֵב וּמִקֹּר.
זֵי סִכַּנְתָּ חַיִּים!

מה עושים ביום הכפורים?

"אל תדאגי, בתי, לחש הרבי."

הוא ידע את ההלכה: הצלת חיים דוחה את יום הכפורים!

איסור מלאכה
ביום הכפורים

פקוח נפש -
הצלת חיים!

An illustration of a man with a long beard and a kippah, wearing a white robe, using a large axe to split a log. Sparks are flying from the point of impact. The background is a snowy, dark forest with a wooden cabin. The text is written in large, stylized Hebrew letters.

טֹרַאח! סוּרִיש!
טֹרַאח!

הַרְבֵּי הֵסִיר אֶת טְלִיתוֹ, לָקַח גְּרֵזָן כָּבֵד וְהִתְחִיל לַחֲטֹב עֵצִים בְּעֶצְמוֹ!
יָדָיו שָׁל גְּדוֹל הַדּוֹר עָבְדוּ קִנְשָׁה מִתּוֹךְ אֲהָבַת יִשְׂרָאֵל.

מִדְּלִיקִים אֶת אֹר הַקְּדוּשָׁה.

הַרְבֵּי הַבְּעִיר אֶת הָאֵשׁ בְּיָדָיו. הַחֹם הַמְּתוֹק וְהָאֹר מְלֹאוֹ אֶת הַבִּקְתָּה.
הַבֵּית הָעֶלּוּב הִפֵּךְ לְקְדוֹשׁ מִמָּשׁ כִּמּוֹ בֵּית הַכְּנֶסֶת!

מִד חֵם לְמַרְק הַחַיִּים

מֵיִם וְתַפּוּחַי
אֲדָמָה

מְסִירוֹת

אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל

וְתוֹר עַל כָּל נְדָרַי

הָרַבִּי מִזַּג מָרֶק חֵם
וְעֶזֶר לַיּוֹלְדֹת לְשָׁתוֹת.

הַתִּינוֹק נִרְגָּע וְנִרְדָּם.

אֶפְלוּ מִלְּאֲכֵי הַנְּשִׁירָת
בְּשָׁמַיִם הַשְׁתַּקּוּ כְּדִי
אֶת גִּגְדָּל הַמְּצוּהָ!

חֲזֹרָה לְבֵית הַמִּדְרָשׁ.

רק כֹּאשֶׁר הָאִשָּׁה הָיְתָה בְּטוּחָה, חֲזֹר הָרַבִּי וְהִתְחִיל אֶת תְּפִלָּת "כָּל נִדְרֵי".
הִתְפַּלָּה עֲלֵתָה לְשָׁמַיִם בְּכַח עֲצוּם שֶׁל אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, וְשִׁבְרָה כָּל גִּזְרֵי רָעָה!

קִדְשָׁה אֲמַתִּית הִיא לַעֲזֹר.

בַּעַל הַתְּנִיָּא עָצַר אֶת הַדָּבָר
הַכִּי חָשׁוּב – כִּדִּי לַעֲזֹר.

כְּשֶׁאַתֶּם בְּאִמְצַע הַמְּשֻׁחָק הַכִּי
כִּיף שְׁלָכֶם, וְאֵח קָטָן אוֹ חֵבֶר צָרִיד
עֲזָרָה – תַּעֲצְרוּ וְתַעֲזְרוּ לוֹ.
כִּךְ מְבִיאִים אֶת אֹר ה' לְעוֹלָם!

